

CUVÎNTUL PROF. DR. DÓCZY PÁL,

Aniversările își au întotdeauna conținutul lor afectiv ce caută să se manifeste într-un fel sau altul. Dar o solemnitate ca cea de azi este o serbare de bucurie, care prilejuește o reverificarea a forțelor, o optimistă scrutare în viitor și întâi de toate expresia recunoștinței față de Partidul Comunist Român și față de poporul nostru muncitor.

Urmăresc cu atenție și vă mărturisesc cu multă simpatie comportarea tineretului studios. Munca pe care o am, ca șef al clinicii de medicină internă, îmi permite să am un contact permanent cu studenții, întâlnindu-i zi de zi în saloanele cu bolnavi, în sălile de cursuri. La orice efort de a transmite cunoștințele teoretice, de a le împărtăși din experiența noastră, studenții noștri reacționează cu mare receptivitate.

Ca rezultat al educației pe care o primesc se mai remarcă și o receptivitate deosebită față de suferințele și de interesul bolnavilor. Deseori observ cu mare satisfacție priceperea tinerilor de a se apropia de omul suferind, de a-i ridica moralul și de a-l încuraja.

Medicul căruia camenii îi încredințează viața, ale cărui fapte deseori sînt judecate doar de propria sa conștiință, nu-și poate ocupa locul în societate fără să posede o înaltă morală. Educarea în spiritul umanismului socialist, a patriotîsmului, este o sarcină de onoare care trebuie să împietască ca un fir de aur întreaga activitate a corpului didactic.

Știința medicală este strîns legată de societate, de dezvoltarea și de nevoile ei. Cine oare trebuie să urmărească mai atent decît medicul perfecționarea societății noastre, îmbogățirea patriei? De pildă, cine-și dă seama mai bine ca medicul, de importanța și urmările faptului că mii și mii de familii se mută anual în locuințe noi, sănătoase, că alimentația publică și industria alimentară corespund azi tuturor exigențelor, ne mai vorbind de succesele industriei farmaceutice? Munca educativă, dacă e făcută bine, se bazează în primul rînd pe fapte.

În institut s-a format un colectiv sudat de cadre didactice, profesori, asistenți români, maghiari și de alte naționalități, unite de aceleași scopuri și năzuințe — formarea de cadre medicale, temeinic pregătite, devotate patriei noastre socialiste.

Trebuie să ne punem azi întrebarea: am reușit să formăm medici și farmaciști, oameni ai epocii socialiste bine pregătiți, cu un larg orizont și cu simțul răspunderii sociale, devotați patriei noastre?

Cine poate da un asemenea răspuns? De fapt, cum și cînd își dă examenul un profesor? Nici cifrele, nici datele mai mult sau mai puțin oficiale nu sînt suficiente pentru a formula un asemenea răspuns. Calitatea muncii medicale, rezultatele ei se exprimă adesea prin păreri subiective, care cîteodată iau proporțiile opiniei publice. Păstrez o scrisoare a unei muncitoare, mama a trei copii, despre un medic care ne-a fost student. „Încă nimeni nu l-a văzut nervos sau nerăbdător. Cînd predă bolnavului rețeta, nu uită să-și însoțească gestul cu cuvinte prietenoase”. Acum cîteva zile am primit o ilustrată din Capitală de la doi foști studenți ai noștri: „La examenul de specialitate am obținut rezultate excelente și sîntem foarte fericiți. Știm că succesul nostru este o expresie a activității clinicii medicale din Tg.-Mureș”.

Păstrez și această ilustrată. Fotografia reprezintă Palatul Republicii — impozant lăcas al culturii socialiste, înconjurat de blocurile adăpostind căminele calde a sute de oameni ai muncii. Pe cealaltă parte cele cîteva rînduri, exprimînd recunoștința a doi medici tineri față de institutul nostru care a pus bazele dezvoltării lor profesionale și sociale. Bucuria și recunoștința elevilor noștri nu cunosc limite, ele se îndreaptă către cei care o merită în și mai mare măsură, către cei care au înființat și au dezvoltat acest institut în slujba României Socialiste.